

Hor. ars 47s.

dixeris egregie, notum si callida verbum
reddiderit iunctura novum

Porph. ad carm. I 11,8

translatio autem a pomis sumpta est, quae scilicet ideo carpimus ut fruamur

Hor. epod. 13,3

rapiamus, amici,
occasionem de die

carm. III 8,27

dona praesentis cape laetus horae:
linque severa

epist. I 11,23

tu quamcumque deus tibi fortunaverit horam,
grata sume manu

Verg. Aen. IV 2

[Dido] caeco carpitur igni

Sen. epist. 120,18

carpit nos illa [mors], non corripit

26,4

incommodum summum est... minui et deperire... non enim subito impulsus ac prostratus
sumus: carpimur. singuli dies aliquid subtrahunt viribus

Verg. georg. III 435

molles sub divo carpere somnos [cf. poi Ov. trist. IV 8,8, carpere otia, ars III 661 gaudia

Thesaurus linguae Latinae

summa significationis est, quod a toto aliquo et a multitudine partes demuntur vel, quod
rarius est, totum in partes dirimitur

carpo raro prima di Orazio, ma 5 volte in Catullo, di cui:

68,35

illa mihi sedes, illic mea carpitur aetas (per la prima volta con oggetto temporale).